325

E

162

Digitized by Google

Digitized by Google

325E162

ZANGEN

BIJ HET

VIJF-EN-TWINTIGJARIG BESTAAN

VAN HET

NEDERLANDSCHE GENOOTSCHAP:

Tot zedelyke verbetering der Gevangenen.

10 Mei 1849.

Koninklijke Bibliotheek 's Gravenhage.

Digitized by Google

Digitized by Google

VOORZANG.

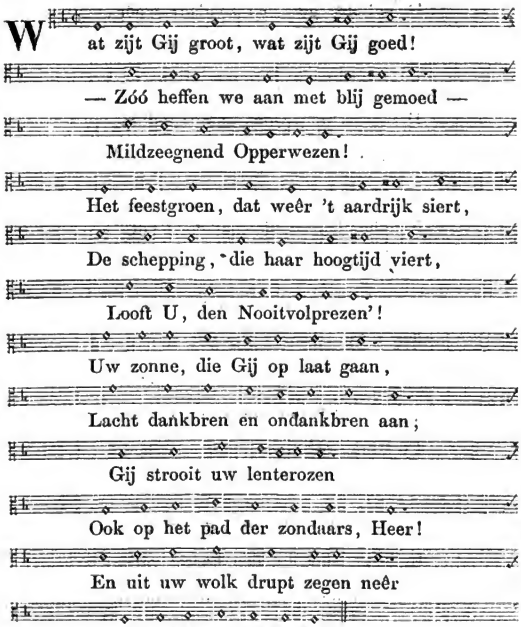

Digitized by Google

Wat zijn Uw giften veel en rijk! —
ô Maak ons meer Uw beeld gelijk
  In zegenend erbarmen!
Laat van die heilge liefdevlam
Êén sprank, die uit Uw hemel kwam,
  Ook ons de borst verwarmen;
Dan roepen wij, als Gij, ô Heer!
Den diepst gevallen zondaar weêr,
  Hoe ver hij af mogt dwalen;
En 't schijnsel van dien liefdegloed,
Die 't ijs tot tranen smelten doet,
  Zal in den kerker stralen.

Een handvol zaad, met zorg vergaard,
Zonk, met een vromen wensch, in de aard;
  Gods adem hield het wakker.
En 't zaad is welig opgegaan:
Blik om U — 't langzaam rijpend graan
  Drijft golvend langs den akker.
En ging ook meenge kiem te loor,
Te vroeg verstikkend in de voor:
  Wij blijven planten, zaaijen,
In hoop, dat ligt één korrel vall',
Welks vrucht, bij 't jublend oogstgeschal,
  Gods Englen zullen maaijen.

Digitized by Google

Dies heffen we aan met blij gemoed:
Wat zijt Gij groot, wat zijt Gij goed,
  En rijk in 't weldoen, Heere!
Uw magt, die 't al tot aanzijn wenkt,
Die wasdom op ons pogen schenkt,
  Niet ons, niet ons zij de eere!
Voleindig, wat Uw hand begon!
Geef 't pas ontgonnen veld Uw zon,
  Aan 't kiemend zaad Uw regen;
En ons bij 't werk, dat weêr ons beidt,
Dat aan Uw Englen vreugd bereidt,
  Een' nog verhoogden zegen!

Digitized by Google

TUSSCHENZANG.

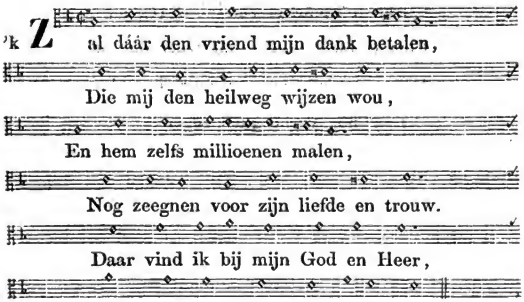

Dáár roept (ô mogt mij God dit geven!)
Veelligt een zalige ook tot mij:
Heb dank: Gij hebt aan mij het leven,
De ziele mij behouden, Gij!
ô God, wat zaligheid! hoe groot:
Een ziel te redden van den dood!

Digitized by Google

„Gaat tot mijn Hemel in, gij vromen!"
— Zóó spreekt de Regter van zijn troon —
„Want telkens zijt gij weêr gekomen,
Schoon mij een kerker was ter woon."
— „„Heer! is 't aan U, aan U geschied?
Dat gisten wij op de aarde niet!""

— „Ja elke traan, die zachter vloeide,
Door 't oog eens boetelings geschreid,
Wiens hart gij voor de deugd ontgloeide,
Was Mij bewezen zaligheid.
Ik heb die tranen opgegaàrd:
Zij staan in 't levensboek bewaard!"

„Juicht thans — door mij verlost van zonden!
Verneemt thans uit der Englen lied:
— „„Verloornen hebt gij weêr gevonden,
Wier hart reeds hemelvreugd geniet!"" —
Vormt thans met hen, één huisgezin!
Gaat, zaalgen, tot mijn Hemel in!"

Digitized by Google

NAZANG.

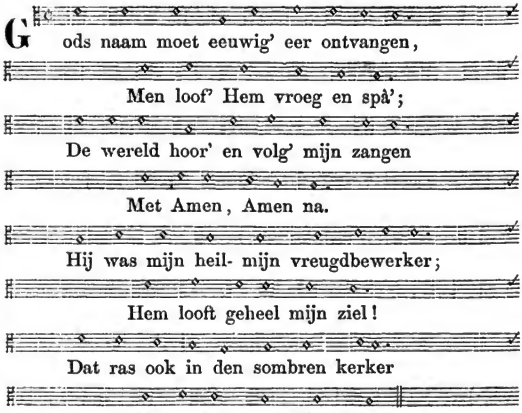

Hij blijf' door ons, wat goed is, werken,
Al zijn wij klein van kracht;
Hij blijve ons in het pogen sterken,
Dat zóó veel leed verzacht!
Is op ons veld een handvol koren,
Gekoesterd door de zon;
't Doe ras met vol geruisch ons hooren:
De dag van d' oogst begon!

Digitized by Google

Gezegend ook zij Neêrlands Koning,
Die in Zijn naam begint;
Wien de eed van trouw in 's Heeren woning
Ras aan zijn volk verbindt.
Moog' Hij in 's Hemels gunst regeren,
Regtvaardig, wijs en zacht;
En Vorst en Volk Gods wetten eeren,
Waar 't land zijn heil van wacht!

Het weldoen, waar ooit lijden griefde,
Was tweeden WILLEM's kroon:
Dat weldoen en ons aller liefde
Zij de erfnis van zijn Zoon!
Hij moog' gelijk zijn aan den regen,
Die daalt op 't jeugdig gras,
Aan droppels, die met milden zegen
Besproeijen 't veldgewas.

Hij zij als de opgang van den morgen,
Die in den dauwdrop blinkt;
Geen grasscheut groei' er zóó verborgen,
Die niet die stralen drinkt.
En 't licht, dat met ondoofbren luister
Rondom zijn zetel gloor',
Breek' levenwekkend, zelfs in 't duister
Van elken kerker door!

Digitized by Google

Dan zal, bij zóó veel gunstbewijzen,
't Gezegend vaderland
En Vorst en Volk gelukkig prijzen,
Vereenigd door dien band;
En, als met Godgewijde klanken
Een volgend jubel sluit,
Stemm' Vorst en Volk te zaàm in 't danken,
En spreek' het AMEN uit!

B. T. H.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google